

[Rosendahl.]

Tyskland, hvor der er bedst Plads til dem. Nej, hvad enten den britiske Besættelse af Slesvig ophører, eller Slesvig adskilles fra Holsten og det tyske Rige, vil Tilflytterne uden Tvivl faa Lov til at blive og sandsynligvis gro fast.

Foruden at disse Tilflyttere foraarsager, at der ikke kan tilvejebringes et Flertal for en Tilslutning til Danmark, siger man, at denne Ophobning af Tyskere i Slesvig er en Fare for vort Land, en Trusel mod vor Grænse. Men er det Tilfældet, hvad saa, om man fik Tilflytterne presset Syd paa ind i Holsten, saa Ophobningen der blev langt voldsommere, end den er nu, og meget større, end den for Tiden er i Slesvig, og vi saa paa Grundlag af et i Øjeblikket skabt, knebent Flertal i Slesvig fik Grænsen flyttet sydover? Vi stod saa med et ret tyndt befolkning Slesvig over for et sammenpakket Holsten og med en kompakt Mængde af fanatiske Tyskere i Slesvig, som vi kender dem fra Sønderjylland, samt med en stor Del i Øjeblikket, for ikke at sige for meget, nyskabte Danskere. Hvilket voldsomt Irritationsmoment vilde dette ikke blive for Tyskerne i Almindelighed og for de bortjagede Tyskere fra Slesvig i Særdeleshed! Saa kunde der i Sandhed blive Tale om, at Tilflytterne i Holsten, ja, hele den tyske Befolkning vilde være en Fare for vort Land og en Trusel mod vor Grænse. Er der mon nogen, der er saa naiv at tro, at Tyskland for evigt bliver liggende, som det ligger i Dag? Næppe. Det vilde der heller ikke være megen Mening i. Det er naturligvis inderligt at haabe, at der bliver skabt Garantier for, at Tyskland aldrig bliver Kejser Wilhelms og Hitlers Tyskland om igen. Landet maa afnazificeres og demokratiseres politisk og økonomisk; det er det, der skal sættes ind paa. Nej, en saadan Grænsedragning vilde i Sandhed blive en Ulykke for vort Land. Den Grænse, vi har, er nationalt set ren og retfærdig. Den forsvares sig selv. Ingen kan i Sandhed med det ringeste Gran af Mening antaste den. Der findes næppe nogen Grænse mellem to Nationer, der er saa nationalt uangribelig som vor Sydgrænse.

Vil man Kiv og Strid og Uro i Grænselandet som i det øvrige Land og Ufred med vor Nabo, saa skal man følge Grænseflytterne. Vil man det modsatte, lader man være.

Der findes vel altid, hvor ren en Grænse end er, et Mindretal paa hver Side. Saaledes ogsaa her. Der findes et gammelt dansk Mindretal i Slesvig paa 12 000—15 000; flere

var der i alt Fald endnu ikke over et halvt Aar efter Kapitulationen. Dette Mindretal har vor Ordfører i det slesvigske Spørgsmaal, det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, paa Partiets Vegne givet Tilsagn om, at vi vil være med til at støtte. Ligesom det tyske Mindretal i Sønderjylland bør have de samme Rettigheder som den danske Befolkning — men heller ikke flere —, saafremt den enkelte da ikke under Besættelsen har forspildt Retten dertil, saaledes vil vi ogsaa kræve, at Mindretallet i Slesvig faar alle de Rettigheder, der kan tilkomme det.

Det ærede Medlem Hr. Bomholt har udførligt og helt rigtigt omtalt Statshavnen Esbjerg Havn. Man skal ikke kende ret meget til Esbjergforhold, før man opdager, at Havnen fuldstændig stagnerer, og man skal ikke kende ret meget til Esbjerg Havn, før man opdager, hvori i alt Fald en stor Del af Fejlen ligger. Aarsagen er at finde i, at den lokale Ledelse, Havneraadet, hvori Esbjerg By er repræsenteret, og Havneingeniøren og hans Stab af Medarbejdere, ikke har et Kuk at skulle have sagt. Den er ganske uden Magt og Myndighed og Kompetence. Alt foregaar i et fjernt Kontor i København. De utroligste Smaating, rene Petitesseer skal til København for at finde deres Afgørelse. Personlig har jeg været ude for det, og jeg blev i højeste Grad forbavset over, at jeg maatte rejse til København for en ren Bagatel. Den øverste Ledelse savner øjensynligt Initiativ og føler ikke sit Ansvar for, at Havnen trives og udvikles. Udviklingen har staaet stille i mange Aar. Der mangler Kraner. Nu lader det dog til, at der kommer en. Saa er Spørgsmaalet bare, hvor længe det vil vare, før den kommer, for efter de Erfaringer, man har paa saa mange Omraader, kan det godt vare Aar og Dag, hvis der ikke sker en Forandring. Der mangler Transportører og moderne Lade- og Lossegrejer. Det er bevist, at Havnearbejderne i Esbjerg losses og lader fuldt saa hurtigt som i nogen anden Havn her i Landet, men de slæber sig saa ogsaa gamle og krumbøjede længe før Tiden.

Som det ærede Medlem Hr. Bomholt ogsaa rigtigt var inde paa, byggedes der for en halv Snes Aar siden en elektrisk Kraftstation ved Havnen, og den Historie er god at faa Forstand af. Kraftcentralen har forlængst sin egen Kulkran og er klar til at tage imod Kuldampere. Men Bølværk og Kajplads og Uddybning mangler. Centralen maa lade Kuldampere losse ved en privat Kulplads og derfra fragte Kullene hjem. Omsvøb og Fordyrelse! Planer for Arbejdet